

skridt, der kræves til dens gennemførelse. At overenskomstens afslutning kræver rigsdagens samtykke efter de tidligere foreslåede regler, er givet. Man kunne spørge, om der til godkendelse af en sådan overenskomst, skal kræves et kvalificeret flertal. Besvarelsen beror på en rent politisk vurdering, og der skal ikke her tages stilling dertil. Kun skal det fremhæves, at grundloven ikke hidtil i noget tilfælde har krævet kvalificeret majoritet til nogen rigsdagsvedtagelse.

Den interne gennemførelse af en sådan overenskomst bør formentlig lattes, således at man ikke nødvendigvis skal følge den komplicerede fremgangsmåde for grundlovsændringer. En mulighed ville være at indføje en regel om, at der ved *almindelig lov* kan træffes bestemmelse om, at det kan overlades til internationale organisationer, etableret ved gensidig overenskomst, at udøve nærmere bestemte beføjelser, som efter grundlovens umiddelbare bestemmelser tilkommer nationale danske myndigheder.

57. Til sikring mod at denne adgang benyttes mod et betydeligt mindretals ønsker, kunne man enten kræve en kvalificeret majoritet til lovforslagets vedtagelse, eller — hvilket synes mere hensigtsmæssigt — anvende den samme regel, som i den nugældende grundlovs § 80, stk. 2, er givet med hensyn til ekspropriationslove, nemlig at en trediedel af folketingets medlemmer kan forlange, at lovforslaget ikke stadfæstes, før der er afholdt nyvalg, og det påny er vedtaget. (Det forudsættes herved, at regeringens opløsningsret er fri). Endvidere kan det bemærkes, at eventuelle regler om folkeafstemning vedrørende lovforslag kan tænkes at finde anvendelse i denne forbindelse. Dette spørgsmål skal dog ikke nærmere behandles her, da det beror på resultatet af overvejelserne vedrørende folkeafstemninger som almindeligt problem.

58. Den regel, der herefter kan formuleres, bliver da som følger:

*„De beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan i nærmere bestemt omfang ved lov overlades til internationale organisationer, oprettet ved gensidig overenskomst med fremmede lande.*

*Når et lovforslag herom er vedtaget, kan en trediedel af folketingets medlemmer senest 14 dage efter forslaget endelige vedtagelse kræve, at det først indstilles til kongelig stadfæstelse, når nye valg til folketinget (rigsdagen) har fundet sted, og forslaget påny er vedtaget af den derefter sammentrædende rigsdag.“*

## VI. Konklusion.

59. Den formulering, der herefter kan tænkes med hensyn til de omhandlede regler i deres helhed, ville da blive som følger (i parantes er anført de bestemmelser, der kan tænkes inddraget under overvejelserne, uden at deres vedtagelse skønnes påkrævet fra et forfatningsretligt synspunkt, og med hensyn til stk. 2 gentages det ovenfor under pkt. 39 nævnte alternative forslag):

Stk. 1. Kongen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Uden rigsdagens samtykke kan han dog ikke foretage nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område, eller indgå nogen forpligtelse, til hvis opfyldelse rigsdagens medvirken er nødvendig, eller som iøvrigt er af større betydning.

(Stk. 2. (1) Ejheller kan Kongen uden rigsdagens samtykke opsige nogen mellemfolkelig overenskomst af større betydning.

(2) Ejheller kan Kongen uden rigsdagens samtykke opsige nogen mellemfolkelig overenskomst som tidligere er indgået med rigsdagens samtykke).